

groeneh@rtpad 5

Woerden-IJsselstein

Grienden, broekbossen en weel

Als
wildern
natuurex

SNP is de
natuurre
Vraag on
of de SNP

INDI

In Woerden zijn in een goot stronken gestort, zodat ook dieren de weg vinden naar het open land. Daarachter beginnen de omzoomde, drassige weilanden van Landgoed Linschoten. Maar deze route van het Groene Hartpad van Woerden naar IJsselstein is ook rivierenland met grienden, broekbossen en weelderige boerderijen.

Frank Flipppo

Lamsvlees

Een Duitse bewoonster van het kasteel verbaasde zich 150 jaar geleden al over de rijkdom van de boerenstand: boerinnen die gouden sieraden droegen en diamanten. Boerderij Kopervik heeft een plattelandswinkel in de kelder. Ik wurm mij langs een pontificaal geparkeerde kinderwagen, een wankel trapje af. Beneden ronkt een waterafzuiger. 'Al dat regenwater van de afgelopen dagen, is van het dak af zo hier de kelder in gelopen', zegt de boer. Uit een koelkast haalt de boerin blokjes versgesneden lamsvlees. Lekker, zegt de klant, die uit de Meije komt. 'Bij ons hebben we ook boerderijwinkels, maar zonder vers vlees.' 'Verkoopt u iets voor onderweg?' 'Nee, geen vlees alstublieft. Dat zal niet in verse staat mijn huis bereiken.'

'Kaas dan?'
'Oké, een onsje.'
'Of iets meer?'
'Een onsje graag!'
De boer tegen zijn vrouw: 'Dat kan hij onderweg toch niet allemaal op gaan eten. Kom op, snij wat minder af'
De kaas smaakt te sterk voor uit het vuistje, merk ik later.

Melktanker

Er komt een melktanker aandenderen over de volle breedte van het weggetje. Als de wandelaar zich vrijwel in de sloot posteert, zich vasthoudend aan knotwilgjes,

De bedwelmende Moerasspirea heerst over het roerloze, broeierige water

kan de tanker er net langs. Verderop ligt een oude houtzagerij in verstilte 19de eeuwse charme. En natuurlijk heeft Landgoed Linschoten een oprijlaan, met bomen die zo breed uitwaaieren dat van het kasteel alleen het bordes te zien is. De bedwelmende Moerasspirea heerst boven het roerloze, broeierige water. Over de provinciale weg begint beschermd dorpsgezicht Linschoten.

Het gelijknamige riviertje was vanaf de 14de eeuw een levendig tafereel van graan-, kazen- en kleitransport tussen Woerden en Oudewater. Dorp Linschoten ontstond rond het oude Huys te Linschoten dat middenin het dorp lag, in tegenstelling tot het huidige, even erbuiten.

Liefhoven

De weg overstekend passeer je heerlijkheid Liefhoven, met twee houten huizen, in elkaar gezakt van ouderdom. Hier mag hout gewoon weggroten, zonder slopershamer of pyromanie. Over een fijne grasdijk lopend schuift Linschoten weer snel naar de achtergrond en met haar, de 'eigen aanwas' - nieuwbouw pal aan de dorpsrand. Na het Linschoter bos dreunt direct weer de A12 op de achtergrond. Tot de Cattenbroekerdijk met haar Cattenbroekerwetering, daar rijden de auto's gewoon weer vlak langs je. Bij de Montfoortse stadspoort aangekomen, gaan net de bomen omlaag voor een passerende boot. Montfoort is een oude bisschoppelijke versterking, met Mons Fortis als vechtburcht, opgeworpen tegen de Hollanders. De stad mag dan oud zijn, de monumentendichtheid valt tegen. Ook het poortgebouw is mooi,

maar lijkt ontgaan van tierlantijnen, binnen en buiten. Een overgerestaureerd gebouw? In de Hofstraat ligt verder een kloosterrestant met lege nissen en

De nieuwbouwwoningen in donkerrood en fel oranje vloeken met de licht grijzige, blauwige en groenige tinten van de omgeving

zorgvuldig afgebeitelde ornamenten. De buitenkant van de Grote Kerk heeft geen roomse franje meer en toont zich nu in schoon-gewassen baksteen. Buiten het stadje refereren twee gezandstraalde steenbrokken aan de oude stadsmuur. Zoals het merendeel van onze steden, is Montfoort vooral de herinnering aan een vrijstad: economisch en cultureel is dit de zoveelste Randstad-buitenwijk, want praktisch ieders werk valt niet los te zien van instellingen vanuit de Randstad, als de inwoners al niet fysiek werken in Gouda, Utrecht of Woerden. Om aan die randstedelijke greep te ontkomen, moet je eigenlijk verder zuidwaarts, de Lek over.

Herige poeraerijen

In Montfoort zijn de boertjes die hun bonte wei zeisten, al vele jaren verdwenen. De machines die hun plaats innamen, maaien slechts enkele grassoorten. Als ik moet kiezen tussen volkomen wildgroei en deze monocultuur, dan weet ik het wel.

Oranje

Verderop begint de Tiendweg. Koud Montfoort voorbij, zie je de IJsselsteinse toren al. Dit heerlijke karrenspoor wordt onderbroken met dwarshekken en betonpaden voor het vee, meestal gevangen in stallen omdat er meer van is dan het land aankan. Achter mij, net als in Linschoten, kale nieuwbouw die kilometers ver de horizon vervuult. De nieuwbouwwoningen in donkerrood en fel oranje vloeken met de licht grijzige, blauwige en groenige tinten van de omgeving. Tot aan de IJsselsteinse gemeentegrens blijft het oranje treurig genoeg zichtbaar.

Hoofdpijn kwelt me vanwege gebrek aan nachtrust. Wat enigszins helpt, is me neervlijen op een regenjas, uitgespreid over de vochtige grond. Kevertjes uit de overhangende takken vallen op mijn buik. Ademtochten tellend, komt de mallemlen in mijn brein

tot rust. Dan klinkt ineens een luid: 'Goedemiddag!' Haastig overeind schietend, beantwoord ik de groet van twee tegemoetkomende wandelaars. 'Het is fijn om hier te liggen, heel ontspannend, ook al is het middenop een pad.'

gemaal. Deze blinde doos zuigt water van het lage land ginder, waar raaigras en zeggen de uitgestrekte velden van juli kleuren in een donker grijsblauw. Het kale, lege laatste stuk IJsseldijk heeft gelukkig ook twee ooibosjes. Scherp begrensd, maar daarbin-

'Wij dachten, daar ligt iemand' antwoordt de man. 'Als je ligt, voel je bijna geen wind.' De vrouw glimlacht, de man zegt: 'We moesten maar weer eens verder, naar dat stadje daarginder. Goedemiddag'

Pastinaak

De Tiendweg wordt steeds kaler en eindigt bij een computergestuurd

nen wild, met ongelijke grond, kroostige sloten, krakende takken en eeuwig wilgengeruis. Hier staan bankjes langs het fietspad, waarop een zestal Golden Girls naast hun geparkeerde fietsen luidkeels het onderwerp Mens, Gevoelens en Relaties uitmelkt. Daarna onderbreekt de gloed-nieuwe Meerlobrug, 'de hoogste en langste houten fietsbrug Neder-

land' de leegte. Guinnessboek-achtige flauwekul, geverfd in kleuren als van een goedkope vliegmaatschappij.

Vlak voor IJsselstein passeert het pad nog een caravanpark waar oudjes in vouwagens naar de re-

Hier mag hout nog gewoon wegrotten, zonder slopershamer of pyromanie

gen zitten te kijken. In een gestage miezer bereik ik de IJsselsteinse buitenwijken, en ontmoet daar een oud dijkhuisje. De gebladderde luiken achteloos open, staat het schouder aan schouder met een oude boom. Vinex of niet, deze plek aan het jaagpad is behouden, naast een groentetuin vol oma's groente zoals koolraap, pastinaak en warmoes.

Te vaak verdwijnen dergelijke smaakmakers, deze strohalmen die ons binden aan het rijke verleden. De schuren op Loevendaal, de ooibosjes en deze jaagpadwoning, mogen zij eeuwig blijven en moge het noemen ervan hen heil brengen.

met een gids (op vaste vertrektijden). Deelname is gratis, alleen voor het kaartje en het informatieblad wordt een symbolisch bedragje gevraagd. Start: Het Wapen van Amsterdam (café Oudejans) tegenover het voormalige raadhuis van De Rijp. Aanvang 10:00 uur, start 10:30 uur.

Te Voet behartigt de belangen van wandelaars en is aangesloten bij het landelijk Wandelplatform-LAW. De regio Noord-Holland van Te Voet organiseert al enkele jaren na de zomer goed voorbereide publiekswandelingen met de bedoeling om een openbaar, maar toegankelijk voetpad of een veelbelovende grasdijk (weer) open te krijgen. Een soort actiewandeling dus, vooral bedoeld om de wandelmogelijkheden in een bepaald gebied af te tasten of draagvlak onder wandelaars en omwonenden te scheppen en op basis daarvan met weg- en terreinbeheerders verder te onderhandelen. Vorig jaar werd er vanuit Obdam rond de Berkmeer gewandeld over onverharde openbare wegen, zoals de Groenedijk en de Nieuwegeweg (op de westdijk van polder De Kaag), en waterschapsdijken als de Veenhuizerkade.

• www.tevoet.nl, contactpersoon: Fred Triep, T: 020-615 5502, [Noord-holland@tevoet.nl](mailto: Noord-holland@tevoet.nl); voor meer informatie (tijden, OV, kaartje): www.wandelweb-site.nl/dagwandelring/rondrijp2.html

vervolg op pagina 33

Marsbericht

De rubriek Marsberichten brengt opinies uit Nederland Wandelland, vergaard en bewerkt door Vladimir Mars, kaarten- en gidsenspecialist, padenplanner en routemaker. Zend uw tips o.v.v. 'Marsberichten' naar Westzaanstraat 37 hs, 1013 ND Amsterdam, tel/fax 020 - 6841282, e-mail vladimir.mars@freeler.nl

RONDWANDELINGEN EILANDSPOLDER

DE RIJP - Speciaal voor rondwandelingen door de Eilandspolder worden op zaterdag 29 en zondag 30 september enkele grasdijken opengesteld. Het idee is van wandelaarsvereniging Te Voet, Regio Noord-Holland. Ook de grasdijk rond de Graftemeer is op die dagen open voor wandelaars. Het waterschap en een boer werken hier aan mee. Het is mogelijk om de route individueel te lopen of in een groep

Praktische informatie

Openbaar vervoer

Woerden is via het NS-station met alle grote steden verbonden, IJsselstein heeft een frequente sneltramverbinding met Utrecht.

Etappe

Deze etappe van het Groene Hartpad loopt van Woerden naar IJsselstein. Afstand 20 kilometer, waarvan hooguit een kwart (peverpaden Linschoten en de Tiendweg) onverhard. Op veel wegen deel je de weg met (schaarse) auto's, na de Tiendweg met fietsers.

Honden

Nergens bordjes 'verboden voor honden' gezien.

Gids Horeca

Woerden en Montfoort hebben elk hun eigen Kasteel tot dure horeca omgebouwd. Toch de moeite waard eens binnen te kijken. In Linschoten is het ouderwetse 'Wapen van Linschoten', tegenover de kerk, een aanrader. IJsselstein huisvest een restaurant onder de gotische bogen van het voormalige klooster.

